

in epistolam ad Philippenses II.

est dilectio amicitie: qz homo preponit honorem dei etiā huic delectationi qua fruit deo. Et hec est perfecta charitas. Unde Ro. 8. Regz morz neqz vita neqz angeli. 2c. Et subdit nono capi. Operabam ego anathema fieri p fratribus meis 2c. Et hoc vt ostendat se esse perfectioris charitatis quasi sit paratus ppter amorē dei 2z gloriā carere delectatione visionis dei. 2z ideo hoc elegit tanq̄ magis perfectum.

Lectio tertia.

Et hoc confidens scio qz manebo 2z permanebo omnibus vobis ad profectum vestrum 2z gaudium fidei: vt gratulatio vestra abundet in christo iesu in me. p meum aduentum iteruz ad vos. Tantum digne euangelio christi conuersamini: vt siue cuz venero 2z videro vos siue absens audiaꝝ de vobis. quia statis in vno spiritu vnanimēs collaborantes fidei euangelij 2z in nullo terreamini ab aduersarijs que est illis causa perditionis. vobis autē salutis. Et hoc a deo. Quia vobis donatus est p christo non solum vt in eum credatis: sed vt etiam p illo patiamini: idem certamen habentes quale 2z vidistis in me 2z nūc audistis de me

Postea dubitatione et rōnibus hinc inde: hic soluit dubitationē. Et pmo quasi eligens vnam partē p̄nūciat post futurū aduentum suū ad eos quantum ad se. Secūdo ostendit quid requirat ex parte eorū ibi. Tantū digne 2c. Item p̄ma in tres: qz pmo p̄mittit futurum aduentū. Secūdo ostendit fructū. Tertio illum fructū exponit. Dicit ergo. Alere in carne necessariū est ppter vos. et hoc qz mea vita est fructuosa vobis. ideo scio hoc se qz pmanebo: sed hoc quasi confidens de deo. puer. 18. In stus q̄ leo confidens absqz terrore erit 2c. Danebo 2z pmanebo id est vinam et diu vinā. Sed contra statim ē occisus a nerone. Respondeo. dicendū est qz epla est facta vel scripta pmo anno in carceratiōis qd fuit pmo anno neronis. Unde postea vixit septem annis. Om̄ibz vobis id est ad vtilitatē omnīū vestrū. 1. Corin. 10. Non querens quid mihi vtile est. sed qd multis vt salui fiant. Et hoc ad p̄fectum vestrū id est vt p meam exhortationem p̄ficiatis in fide 2z gaudeatis de mea vita quā audistis. 13. magis gauderetis si essem p̄fens Ro. 1. Desidero videre vos. 2c. Deinde exponit qd dixerat dicens. Et gratulatio vestra 2c. id est si detur vt iterum veniam ad vos: est vt gaudū abundās sūm vobis Ep̄. 3. Si autē qui potens est om̄ia facere sup̄abundanter q̄ petim⁹ aut intelligimus 2c. Et hoc in xpo iesu: qz hoc ipsum qz gaudebat de eo erat ppter xpm. Philem. Fruar te in domino 2c. Deinde cum dicit. Tantum digne 2c. ostendit quid requirat ex parte eorū. Et circa hoc tria facit. quia pmo facit hoc. Secūdo manifestat vtilitatem inde consequentē. Tertio explicat. Dicit ergo qz tūc ex parte eorū requirit qz in euangelio christi digne conuersentur seꝝ fm qz doctrine tali congruit. 1. thessal. 2. Testificati sumus vt ambularetis digne deo qui vocauit vos in suum regnū 2z gloriā 2c. Col. 1. Ambuletis digne deo 2c. Et cum venero ad vos et videro vos aut absens audiam de vobis bona. Et hoc gaudū est mihi. 3. Jo. 1. Datiorum horum non habeo gratiam qz vt audiaꝝ filios meos

os in veritate ambulare 2c. Et nūc in specialī expetit ab eis: p̄mo vnitatem. Secūdo constantiam ibi. Et in nullo 2c. Et autē sanctis necessaria vnitās triplex. scilicet amoris. Unde dicit: Audiā de vobis qz seꝝ statis in vno spiritu qd est per amores Ep̄. 4. Solliciti seruare vnitatem spūs in vinculo pacis Et. 1. Corin. 6. Qui autē adheret domino vnus spūs est. Item concordie. Unde dicit. Vnanimēs id est vnam voluntatem et animū habentes Act. 4. Multitudinis credentium erat cor vnū 2z anima vna 2c. ps. Qui inhabitare facit vnus moris in domo 2c. Item cooperationis. Unde dicit: Collaborantes 2c. vt seꝝ vnus adiuuet aliuz. Sed hoc facit quod dicit. 1. Reg. 25. Cōgregat⁹ est israel vnuerſus et planxerunt eum seꝝ samuelē puer. 18. Frater qui iuuat a fratre quasi ciuitas firma. Secūdo expetit constantiam ibi. Et in nullo 2c. Et pmo inducit ad fortitudinē. Secūdo ponit rationes. Dicit ergo. Et in nullo 2c. quia nihil possunt nisi quantum deus p̄mittit. Luc. 21. Capillus de capite vestro non peribit ps. Foliū eius non defluet 2c. Esa. 51. Quis tu vt timeas ab hōie mortali 2z a filio hominis qui quasi fenum ita areſcet. Ratio autē est triplex. Prima sumit a fructu tribulationis. Secūda ex dono duplici dei. Tertia ab actore. Dicit ergo. Nō terreamini: quia est vobis fructus: qz seꝝ persecutio in illis seꝝ p̄sentibus est causa perditionis. sed vobis est causa salutis Ma. 16. Qui voluerit animam suam saluāz facere p̄det eam 2c. Jo. 12. Qui amat animā suam perdet eā. Ies. 12. Perditio tua ex te israel tantūmō ex me auxiliū tuuz 2c. Et hoc a deo a quo pro munere donatum est vobis qz sustineatis tribulationes patienter. Et in eū credatis. Ep̄. 2. Gratia eius estis saluari. Et hoc quantum ad fidem quod est magnū et primū donum. Et etiā vt p illo patiamini qd est magnū donū vt curam xpi agatis q̄si athlete eius Act. 5. Ibant apli 2c. Sic ergo vtile est es honorificum: et ideo agatis fortiter. Tertio ex exemplo qz ita tractat eosdeꝝ sicut nos qui sumus p̄mitte fidelīz: Et ideo dicit. Idem certamen habentes quale vidistis in me seꝝ apud vos qm nudus fui verberat⁹ philippis p̄ phitonissam liberat⁹. Act. 16. Et nunc audistis de me qz sum in vinculis.

Capitulū secundū.

In qua ergo consolatio in christo: si quod solaciū charitatis: si qua societas spiritus. si qua viscera miserationis: implete gaudū meum. vt idem sapiatis: eandē charitatem habētes. vnanimēs id ipsum sentientes. Nihil p contentionez neqz p inanem gloriā. sed in humilitate superiores sibi. inuicem arbitantes. non que sua sunt singuli considerantes: s̄ ea que aliorū.

Supra prebuit se in exemplū patientie et sanctitatis: hic ad idem adducit exempla aliorū. Et pmo ponit exemplum christi. Secūdo exempla suoz discipuloꝝ quos ad eorū confirmationē mittere p̄mittit ibi. Spero autē in dño 2c. Circa primū tria facit. qz pmo p̄mittit exhortationem. Secūdo inducit exemplū ibi. Hoc em̄ sentite 2c. Tertio concludit p̄positum ex exemplo christi ibi. Itaqz charissimi mei 2c. Circa primū pmo ē cōsideratū crimē qz eos inducit. Secūdo ad quid inducit ibi. Implete gaudū 2c. Tertio autē circa p̄mū q̄druplici modo. P̄mo ex deuotione ad ipsum xpm. Secūdo ex charitate. primū. Tertio ex sp̄ali societate. Quarto ex miseratione. Dicit

in epistolam ad Philippenses II.

modo sic quia non rapinam ꝛc. quia hoc esset rapina si re-
feratur ad hūanitatē. s; nō loquit̃ de hoc. s; si dicat̃ de
hūanitate hoc ē hereticū. q; **Ro. 5.** Equale deo se faciēs
ergo arbitrabat̃ se equalem deo. Repugnat̃ etiaz ratio-
ni: q; natura dei non est receptibilis in materiā. **Q** autē
aliq; existens in natura aliqua magis vel min⁹ p̃cipiet
eam est ex materiā. sed ibi non est. ergo dicendum est q;
arbitratus est non esse rapinam s; se esse equalem deo.
q; est in forma dei: ꝛ cognoscit bene naturā suā: et quia
cognoscit hoc **Ro. 5.** Equalem se deo facit: sed hoc non
fuit rapina. sicut quādo diabolus ꝛ homo volebat̃ ei eiq;
ri **Eccl. 14.** Ero similis altissimo ꝛc. **Et Heb. 3.** Eritis si-
cut ovis ꝛc. **Et** q; hoc fuit rapina. ideo p̃ hac xp̃s venit sa-
tisfacere. p̃s. **Q**ue non rapui tunc exolebā ꝛc. **U**nde
de cum dicit̃. Sed semetipsum ꝛc. humilitatē xp̃i cōmē-
dat. **P**rimo p̃m ad mysteriū incarnationis. **S**ecūdo
p̃m ad mysteriū passionis ibi. Humiliavit se ꝛc. **C**irca
p̃m p̃m ponit humilitatē. **S**ecundo eius modū r̃for-
mam. **D**icit ergo. Sed semetipsum ꝛc. **S**ed q; erat ples-
nus diuinitate. nūq; ergo euacuauit se diuinitate? **N**ō.
quia qd̃ erat p̃mansit: ꝛ quod non erat assumpsit. **S**ed
hoc est intelligendū fm̃ assumptionē eius qd̃ nō habuit.
sed non fm̃ assumptionē eius qd̃ habuit. **S**icut em̃ des-
cendit de celo non q; desineret esse in celo. sed q; ince-
pit esse nouo mō in terris: sic etiam se exinanuit: nō de-
ponendo naturam diuinā: sed assumendo naturā huma-
nam. **P**ulchre autē dicit̃ exinanuit. **I**uane em̃ opponi-
tur pleno. **N**atura autē diuina satis plena est. q; ibi est
omnis bonitatis perfectio. **Exo. 33.** Dilectam tibi omne
bonum. **N**atura autē humana et aia non sunt plena: sed
in potētia ad pleuitudinē: q; est facta quasi tabula rasa.
Est ergo natura humana inanis. **D**icit ergo. **E**xinani-
uit. q; naturam humanā assumpsit. **A**ngit ergo primo
nature humane assumptionē dicens: **F**ormā serui acci-
piens. **H**omo em̃ ex sua creatione est seruus dei. et natu-
ra humana est forma serui. p̃s. **S**citote quoniam vñs ipse
est deus ꝛc. **Eccl. 4.2.** Ecce seruus meus ꝛc. p̃s. **T**u dñe
susceptor meus es ꝛc. **C**ur dicit̃ conuenienti⁹ formā ser-
ui q; seruum? **Q**uia seruus est nomen ipsofatis vel sup-
positi quod non est assumptū: sed natura. qd̃ enim susci-
pitur distinguit̃ a suscipiente. **N**ō ergo filius dei assū-
psit hominē: q; daret̃ intelligi q; homo esset aliud a filio
dei: cum tñ filius dei factus sit homo. **A**ccipit ergo natu-
ram in persona sua vt̃ esset idem in persona filius dei ꝛ fi-
lius hominis. **S**ecundo tangit nature conformitatē di-
cens. **I**n similitudinē hoim factus s; fm̃ speciez. **Heb. 2.**
Debuit p̃ omnia fratribus assimilari. ꝛc. **E**t si dicas q; in
dño iesu xp̃o non conuenit speciem accipere. verum est q;
resulter̃ ex diuinitate ꝛ humanitate. q̃si diuinitas ꝛ hu-
manitas conuenissent in vña naturam cōmunē. **U**nde
sequeret̃ q; diuina natura (vt̃ ita loquit̃) mutaret̃. **T**er-
tio nature humane conditiones ponit dicens: **E**t habi-
tu inuentus vt̃ homo: q; defectus omnes ꝛ p̃prietates cō-
tinentes speciem p̃ter peccatū suscepit. **E**t ideo habitu
inuentus vt̃ homo s; in exteriori cōuersatione. q; efurijt
vt̃ homo. fatigat⁹ fuit: ꝛ huiusmodi. **Heb. 4.** **T**emptariū
p̃ omnia p̃ similitudine absq; peccato. **Baruch. 3.** **P**ost
hec in terris visus est: ꝛ cum hominib⁹ cōuersatus est.
**Et sic habitum possum⁹ referre ad exteriores habitu-
dines. **U**el habitu q; ipsam humanitatē accepit q̃si ha-
bitum. **E**t autē habitus quadruplex. **U**nus mutat̃ ha-
bitū ꝛ ipse non mutat̃. vt̃ stultus p̃ sapientiā. **A**li⁹ mu-
tatur ꝛ mutat̃ vt̃ cibus. **A**lius qui nec mutat̃ nec mutat̃:
vt̃ anulus adueniēs digito. **A**lius q; mutat̃ et nō mutat̃
vt̃ vestimentus. **E**t p̃ hanc similitudinē natura humana in
christo dicit̃ habitus. q; sic aduenit diuine plone q; non**

mutauit ipsam. sed mutata est in melius: q; impleta est
gratia ꝛ veritate. **Ro. 1.** **V**idimus gloriam eius: gloriā
quasi vnigeniti a patre plenum gratie ꝛ veritatis ꝛc. **D**i-
cit ergo. **I**n similitudine hominū factus. ita tamen q; nō
mutat̃: q; habitu inuent⁹ est vt̃ homo. **S**; aduertendū
est q; ex hoc verbo habitu ꝛc. aliqui errauerunt. **U**nde
tangitur triplex opinio. 6. distin. 3. sententiarū. **P**rima
est q; humanitas xp̃i aduenit ei accidentaliter. quod est
falsum: q; suppositum diuine nature factū est suppositus
humane nature. ꝛ ideo accidentaliter non aduenit ei: ꝛ
sed substantialiter. non q; diuinitas naturaliter sed sub-
stantialiter p̃dicet̃ de ipso. **E**t p̃ hoc etiam excluditur
error fotini qui dixit q; xp̃s esset purus homo: nō de vir-
gine. q; dicit̃ cum in forma dei esset. **E**rgo prius in for-
ma dei erat q; acciperet formā serui ex qua est minor pas-
tre: q; nō rapinā ꝛc. **U**incit ergo q; p̃ formā serui meruit
Ite excludit̃ error arrij q; dixit q; esset minor p̃re: q; non
rapinā ꝛc. **I**te Nestorij. qui dixit q; vño esset intelligen-
da fm̃ inhabitationē in xp̃u. s. de⁹ inhabitauit hoies ꝛ ali⁹
ē filius hois. ꝛ alius filius dei. **S**; rabanus dicit q; ap̃lus
incarnationē nominat̃ exinanitionē. **C**onstat autē q; pas-
ter inhabitat ꝛ sp̃s sanctus. ergo ꝛ ipsi sunt exinaniti qd̃
est falsum. **I**tem dicit̃ semetipsum exinanuit. ergo idēz
est qui exinanitus est ꝛ exinanitēs. **S**ed huiusmodi est fi-
lius dei. q; ipse semetipsum exinanuit. ergo est vño in
persona. **I**tem Ambrosius qui dixit q; ex duabus natu-
ris resultat̃ etiam vña natura. **A**rgo non accepit formā
serui: sed quandā aliam. quod est contra hoc. **I**te valē-
tini qui dixit q; attulit corpus de celo. **I**te apollinaris q;
dixit q; non habuit animā. **S**ic em̃ non esset in similitu-
dinē hominū factus. **U**nde cum dicit̃. **H**umiliavit
semetipsum ꝛc. cōmendat humilitatem xp̃i quo ad my-
sterium passionis eius. **E**t p̃mo ostendit humilitatē xp̃i.
Secundo modū ibi. **F**actus obediēs ꝛc. **E**t ergo homo
sed valde magnus q; idem est deus ꝛ homo. ꝛ tamē hu-
miliavit se **Eccl. 3.** **Q**uanto magn⁹ es humilia te in omni-
bus **Matth. 11.** **D**ilcite a me quia mitis sum ꝛ humilis
corde ꝛc. **U**odus humiliationis est signum humilita-
tis et obedientie. q; p̃p̃riū sup̃boris ē sequi p̃p̃riam vos-
luntatem. q; superbus querit̃ altitudinē. **A**d rem autēz
altam pertinet q; non regulet̃ alio. sed ipsa alia regulet̃.
Et ideo obedientia contrariat̃ superbie. **U**nde volens
ostendere p̃fectionem humilitatis et passionis xp̃i dicit̃:
q; factus est obediēs. q; si fuisset passus non ex obedi-
tia: non fuisset ita cōmendabilis. q; obedientia dat̃ meri-
tum passionib⁹ nostris. **S**ed quomō factus est obediēs?
Non voluntate diuina: quia ipse est regula. sed volunta-
te humana que regulata est in omnibus fm̃ voluntatem
paternam. **Matth. 26.** **T**ertiamen non sicut ego volo:
sed sicut tu. **E**t conueniēter introducit in passione obedi-
entiam. q; p̃ma p̃uaricatio est facta p̃ inobedientiam.
Ro. 5. **S**icut em̃ p̃ inobedientiam vñius hominis pec-
catores constituti sunt multi: ita et per obedientiā vñius
hominis iusti constitunt̃ multi ꝛc. p̃uer. 21. **S**ir obedi-
ens loquet̃ victorias. **S**ed q; magna ꝛ cōmendabilis sit
obedientia patet. q; tunc est obedientia magna quando
sequit̃ imperium alterius contra motū p̃p̃riū. **U**odus
autē voluntatis humane ad duo tendit. ad vitam et ad ho-
nozem. sed xp̃us non recusauit mortem. 1. **Pe. 3.** **C**hri-
stus semel p̃ peccatis nostris mortuus est ꝛc. **I**tem non
fugit ignominiam. **U**nde dicit̃. **M**ortem autem crucis
q; ē ignominiosissima. **Sap. 2.** **M**orte turpissima cōdem-
natus eum. ꝛc. **S**ic ergo nec refugit mortem nec genus
mortis.

Lectio tertia

in epistolam ad Philipenses II.

ibi. **U**estram salutē operamini. **Math. 10. 2. 24.** Qui perseverauerit usq; in finem: hic saluus erit. **¶** Deinde cum dicit. **Deus est enim 2c.** Confirmat fiducia 7 exclu dit quattuor fallas existimatiōes. **¶** Nam hominū credē tiū q; homo per liberū arbitriū possit saluari absq; diuini no auxilio. **¶** Contra hoc dicit. **Deus 2c. Job. 14.** Pater in me manens ipse facit opera 2c. **1. 15.** Sine me nihil potestis facere. **¶** Alij omnino negāt liberū arbitriū. di centes q; homo necessitatur a fato vel a prouidentia di uina. **¶** Et hoc excludit cum dicit. **In uobis.** quia interi us per instinctum mouet uoluntatem ad bene operan dum. **¶** **Eccl. 26.** Omnia enim opera nostra operatus es in nobis. **¶** Tercia pelagianorū sicut 7 primi dicentū ele ctiones in nobis sed prosecutiones operum in deo: quia uelle est a nobis sed perficere est a deo. **¶** Et hoc excludit dicens. **Et uelle 7 perficere. Romā. 9.** Non est uolen tis. scz uelle sine auxilio dei. nec currentis scilicet curre re. sed miserentis est dei. **¶** Quarta q; deus facit omne bonum in nobis et hoc per merita nostra. **¶** Hoc excludit cum dicit. **Pro bona uoluntate.** scilicet sua non pro me ritis nostris: quia ante gratiam dei nihil boni meriti est in nobis. **ps.** Benigne fac domine in bona uoluntate tua 2c.

Lectio quarta.

Omnia autem facite sine murmu rationibus et hestrationibus: ut sitis sine querela 7 simplices filij dei sine reprehensione in medio nationis praeue 7 peruersae: inter quos luce tis sicut luminaria in mundo: uerbum uite continētes ad gloriā meam in die xpi. qz nō inuacuū cucurri: neq; inuacuū laboraui. **Sed 7 si emulor supra sacrificiū 7 obsequiū fidei xpi gaudeo 7 pgratuloz oibus uobis. Idipm autē 7 uos gaudete 7 cōgratulami ni mihi.** Spero autē in dño iesu tymotheū me cito mittere ad uos: ut ego bono animo sim cognitis que circa uos sunt. **Meminem em̄ habeo tam unanīmē qui sincera affectio ne pro uobis sollicitus sit.** **Des em̄ que sua sunt querūt: non que iesu xpi.** **Experimen tū autē eius cognoscite: qm̄ sicut patri: filiū meū seruiuit in euangelio.** **Hūc igit spero me mittere ad uos. mox ut uidero q; circa me sunt.** **Cōfido autē in dño. qm̄ 7 ipse ueni am ad uos cito.** **Necessariū autē existimaui epaphroditū fratrem 7 cooperatorem 7 cōmili tonē meū: uestrū autē apostolū: 7 ministrū necessitatis mee mittere ad uos. qm̄ quidez oēs uos desiderabat: 7 mestus erat propterea q; audieratis illū infirmatū.** **Mag 7 infir matus est usq; ad mortē sed deus misertus est eius.** **Non solū autē eius uerū etiā 7 mei. ne tristitiā super tristitiā habere.** **Festinan tius ergo misi illū: ut uiso illo iterum gau deatis. 7 ego sine tristitia sim.** **Excipite ita q; illuz cū omni gaudio in dño et eiusmodi**

cum honore habetote: quoniā ppter opus xpi usq; ad mortē accessit. tradens animā suā: ut impleret id quod ex uobis deerat erga meum obsequiū.

Supra apłus induxit ad faciendū opa salutis: hic docet eos modū faciendi. **¶** Et primo docet ipm modū. **¶** Secūdo assignat rationē eius ibi. **¶** Et sitis 2c. **¶** Docet autē dupli cem modum faciendi: ut scilicet sine murmure 7 sine du binatione. **¶** Opera enim uirtutum sunt difficilima. 7 nō his habet locū murmuratio. **¶** **1. corinth. 10.** Neq; mur muraueritis sicut quidā eoz murmurauerūt et perierūt ab exterminatore. **¶** Et ne dubitetis an fiant. **¶** **Jaco. 1.** Quis enim hestit: similis est fluctui maris qui a uento mouet 7 circumfert 2c. **¶** Pōnit autē huius rationē. 7 primo ex parte eoz. **¶** Secūdo ex parte apłi ibi. **¶** **Ad gloriā 2c.** **¶** Cir ca primū pōnit triplex ratio. **¶** Prima in cōparatiōe ad fi deles cū dicit. **¶** Et sitis sine querela. **¶** **Luca. 1.** Incedētes in oibus mādatis 7 iustificatiōibus dñi sine querela 2c. **¶** Sine peccato aut nullus esse potest sed bene sine que rela. **¶** Unde ad hoc monet. **¶** Secūdo in cōparatiōe ad deuz ibi. **¶** **Simplices 2c.** **¶** Filius em̄ est similis patri. **¶** **Deus au tē simplex est.** unde simplices simus sicut filij dei. qd est qm̄ intentio est ad uisū. **¶** **Jaco. 1.** **¶** Vir duplex animo incons stans est in oibus uis suis 2c. **¶** **Math. 10.** **¶** Estote prudē tes sicut serpētes 7 simplices sicut colūbe. **¶** Tercio in cō paratiōe ad infideles ibi. **¶** Sine reprehensione 2c. **¶** ut bñ se habeāt ad infideles: ut scz sint sine offēsiōe in medio natiōis praeue quantū ad mala opera. 7 peruersae quantū ad infidelitatē. **¶** Et hoc est qm̄ nō potest infamari ab eis. **¶** **1. tymoth. 5.** **¶** Nullā occasionē date aduersario maledic ti gratia 2c. **¶** Et huius ratio pōnit. **¶** **Inter quos 2c.** **¶** Quia qualiter cūq; mundus uariet luminaria celi clara manēt. **¶** **Math. 5.** **¶** **Ios estis lux mūdi 2c.** **¶** **Lucens non quantū ad essentiā qz sic tantū deus lux est.** **¶** **Jo. 1.** **¶** Et uis ta erat lux hominū 2c. **¶** **At uero sancti nō sic.** **¶** **Jo. 1.** **¶** Non erat ille lux 2c. **¶** Sed sunt lux inquantū habēt aliquid lu cis illius qui erat lux hominū. scz uerbi dei irradiantis nobis. **¶** Et ideo dicit uerbu uite cōtinētes. scz uerbu xpi **¶** **Jo. 6.** **¶** **Une ad quē uimuz: uerba uite eterne habes 2c.** **¶** **ps.** **¶** **Lucerna pedibus meis uerbu tuū 2c.** **¶** Deinde pō nit rationē ex parte apłi ibi. **¶** **Ad gloriā meā.** **¶** Secūdo ma nifestat rationē qz subditi debēt bene agere etiā ut ce dat in gloriā prelatoz. **¶** **Coruz enim est gloria qm̄ subditi sunt bñ instructi.** **¶** **Prover. 10.** **¶** **Filius sapiēs letificat pa trē 2c. 1. thes. 2.** **¶** **Uos em̄ estis gloria nostra 2c.** **¶** Et hoc in die xpi. qm̄ scz adducet secū fideles. **¶** Et hoc ppter duo est ad gloriā. scz ppter laborē in p̄dicatiōe. ppter passio nē mortis quā sustinuit. **¶** Et id dicit. **¶** **Qz nō inuacuū cus curri nec inuacuū laboraui.** **¶** **Curuz dicit p̄dicatiōe ppter agilitatē. qz a ierlm usq; ad hispaniā tres labores ppter cōtradictiōes 7 penas quas pertulit. 7 hoc nō in uanū. immo in multū fructū. 1. cor. 15.** **¶** **Gratia eius in me uacua nō fuit.** **¶** Item ppter passionē ibi. **¶** **Sed 7 si im molor.** **¶** **Conuertēs enim aliquos quasi de illis quos cō uertit offert sacrificiū deo.** **¶** Sed quādoq; offerentes a ty rannīs occisi sunt supra sacrificiū sicut habet **¶** **Luca. 13.** **¶** Et ideo dicit. **¶** **Offero deo sacrificiū de uobis. sed si cōs tingat q; 7 ego supra hoc imoler.** id est occasione sacrifi cij cōuersionis uestre occidar gaudeo ppter me. **¶** **Jaco. 1.** **¶** **Omne gaudiū existimate fratres mei cum in temptatio nes varias incideritis 2c.** **¶** Et congratulor uobis q; habetis fidem etiā cum periculo persone mee cui et in hoc congratulamini. **¶** Et ideo dicit. **¶** **Idipm gaudete 7 cōgra tulamini mihi.** **¶** **Roma. 12.** **¶** **Gaudere cum gaudentibus.** **¶** Deinde cū dicit. **¶** **Spero autē 2c.** pponit in exemplū dī

Explanatio sancti Thome

scipulos suos. et p̄rio t̄ymotheū. Sc̄do epaphroditū ibi. **R**ecessariū autē ꝛc. Circa primū primo premitit missio nē t̄ymothei. Sc̄do cōmendat eū ibi. **M**eminē ꝛc. **T**ertio innuit tempus missionis ibi. **H**unc igit ꝛc. **D**icit ergo. **S**pero ꝛc. **N**otandū est q̄ ap̄tus sic habuit fiducias in deo q̄ etiā minima attribuebat deo. 2. cor. 3. **N**ō q̄ sufficētes simus cogitare aliqd̄ a nobis quasi ex nobis. sed sufficētia nostra ex deo est. **L**ittera est plana. **D**e inde cōmendat eū ꝛ primo ex charitate ad eos. Sc̄do ex deuotioe ad ap̄tm̄ ibi. **E**xperimentū ꝛc. **E**t sic facit bonū mediator. q̄ illos diligit hūc venerat. **T**erz̄ primo ponit cōmendationē. Sc̄do exponit. ibi. **O**mnēs em̄ que ꝛc. **D**icit ergo. **D**itto ꝛc. **Q**uia neminē ꝛc. sc̄z in profectū v̄m̄. ps. **Q**ui inhabitare facit vni⁹ mois in domo **Q**ui sollicitus sit. Ro. 12. **Q**ui preest in sollicitudine. **S**im̄ cera affectioe. q̄ solū p̄pter deū. 2. cor. 1. **E**x sinceritas te sicut ex deo corā deo in x̄po loquimur. **R**atio autē quare. **M**eminē ꝛc. q̄ oēs que ꝛc. i. nō que ad salutē primo rū ꝛ ad honorē dei querūt. sed que ad lucrū ꝛ gloriā querūt ꝛ que sua sunt. **S**ed nūquid lucas ꝛ epaphrodit⁹ et alij qui erāt cū ap̄lo querebāt que sua sunt? **R**espōdeo. **D**icendū est q̄ in societate ap̄li plures erāt qui hoc querebāt qui ꝛ deseruerūt eū. 2. t̄ymoth. 4. **D**emas em̄ me dereliquit diligēs seculū ꝛ abiit thesalonicā. crescēs in galatiā. tytus in dalmaciā. lucas est mecum solus. **S**ed cōsuetudo est q̄ aliqui scriptura loquit̄ de nōnullis sicut de oibus. **I**ere. 6. **A** minori quippe vsq̄ ad maiorē oēs auaricie student. ꝛ a p̄pheta vsq̄ ad sacerdotē cūcti faciūt dolū ꝛc. **E**t ideo est distributio accommoda. **E**t quō se habet ad me q̄ per experimentū ꝛc. **Q**uasi esset sp̄ca lis filius. 1. cor. 4. **I**deo misi ad vos t̄ymotheū qui est filius meus charissimus ꝛ fidelis in dño ꝛc. **H**unc ergo sic sollicitū pro vobis sic mihi carū spero ꝛc. **S**ed quare nō statim? **E**t sciendū q̄ aliter est de x̄po ꝛ de alijs sanctis. **I**n x̄po em̄ est plenitudo gratiarū. vnde habuit semper noticiā oīm. nō sic alij sancti. **U**nde ap̄tus p̄uidebat aliqua de futuris circa se: aliq̄ ignorabat. **E**t sic non reuelatū erat sibi an deberet liberari de vinculis. ꝛ ideo dicit. **M**ox ꝛc. q̄ si def̄ facultas personaliter veniā. **E**t ideo cōfido ꝛc. **S**ed liberat⁹ a vinculis nō fuit ps. **Q**uā tu illuminas lucernā meā dñe: deus meus illumina tenebras meas. **S**emp̄ em̄ aliquid tenebrosus est in sanctis. **D**einde cū dicit. **N**ecessariū ꝛc. p̄ponit in exemplum aliū suūz discipulū. sc̄z epaphroditū. **E**t primo describit sp̄m̄. Sc̄do ostendit quō suscipiā. ibi. **E**xcipite ꝛc. **C**irca primū duo facit. q̄ primo cōmendat eū. Sc̄do ostendit causam missionis ibi. **Q**uonia quidē ꝛc. **T**ercio eaz exponit ibi. **R**az ꝛ infirmatus est ꝛc. **D**icit ergo. **N**ecessariū ꝛc. **R**ominat aut̄ eum frat̄e p̄pter fidē. **M**at. 23. **O**mnēs vos fratres estis ꝛc. **C**ooperatorē sc̄z in labore predicatiōis. **P**rouer. 18. **F**rater qui luuat a fratre quā si ciuitas fortis ꝛc. **E**t cōmilitonē ꝛc. q̄ simul passi tribulationē. 2. t̄ymoth. 2. **L**abora sicut bonus miles x̄pi letis ꝛc. **A**postolū. i. doctore. **H**ic fuit ep̄us philippensū ꝛ missus ab eis vt seruiret ap̄lo. ꝛ ideo dicit. **M**inistrus necessitatis mee. **I**nfra. 4. **R**epletus sum acceptis ab epaphrodito quē misisti in odore suauitatis hostiā acceptā placentē deo ꝛc. **S**ed quare? ad satisfaciendū desiderio quo desiderio sperabat videre vos. **R**o. 1. **D**esidero em̄ vos ꝛc. **I**tem ad subueniendū sue tristitie: q̄ tristis erat de vestra tristitia qui audiuitis eū infirmari. **E**t exponit cām que est infirmitas sua vsq̄ ad mortē fm̄ iudiciū medicorū. nō aut̄ fm̄ p̄uidentiā diuinā. sed ad honorē dei. **I**ob. 11. **I**nfirmitas hec nō est ad mortē: sed p̄ gloria dei ꝛc. sed deus misertus est eius. ps. **M**iserere mei deus qm̄ in firmus sum ꝛc. **E**t nō solū ꝛc. q̄ tristitiā temporalē ꝛ naturalē habui de afflictioibus suis sicut ꝛ

x̄ps. **C**onsequēter cōcludit missionē ꝛ pat̄ et littera. et ostendit quō recipiā. ꝛ sc̄do huius cās. **R**ecipiedus est honorifice in dño cuius est minister. **Gal. 4. Sicut angelū dei excepistis me sicut x̄pm̄ iesū. i. thymo. 5. Qui bene presunt p̄bi duplici honore digni habeant maxie qui laborāt in verbo ꝛ doctria ꝛc. **E**t hoc p̄pter ꝛc. i. p̄pter deū ꝛ salutē fidelīū vsq̄ ad mortē **I**ob. 15. **M**aiorē charitatē nemo habet vt aīam suā ponat quis p̄ amicis suis ꝛc. **T**radēs. Jo. 10. **B**onus pastor animā suā ponit p̄ ouibus suis ꝛc. **E**t hoc vt impletet quod vos personaliter non potuistis circa meū obsequiū.**

Capitulum tertium.

DEcetero fratres mei gaudete in domino. eadē vobis scriber e mihi quidezon pigrum vobis autem necessariū. Videte canes: videte malos operarios. videte concisionem. Nos enim sumus circumcisso qui spiritu seruiumus deo ꝛ gloriāmur in x̄po iesu ꝛ non in carne fiduciam habentes: quāq̄ ꝛ ego habeo cōfidentiam in carne. Si quis alius videtur confidere in carne ego magis circumcissus octauo die ex genere israel: de tribu beniamin. hebreus et hebreis. sc̄dm̄ legē pharisæus. sc̄dm̄ emulationem persequēs ecclesiam dei sc̄dm̄ iusticiam que in lege est conuersatus sine querela. **S**ed que mihi fuerūt lucra: hec arbitratus sum propter x̄pm̄ detrimenta. **T**erumtamen existimo omnia detrimentū esse propter eminentem scientiam iesu x̄pi domini mei propter que omnia detrimentum feci ꝛ arbitror vt stercoza vt x̄pm̄ lucrificā ꝛ vt ꝛ inueniar in illo.

Proposuit exempla que sequi deberēt: hic ostendit quō rū exempla debēt vitare. **E**t circa hoc tria facit. q̄ primo premitit quos vitare debēt. Sc̄do exemplū vitandi per p̄uersionē sanctorū ibi. **N**os em̄ ꝛc. **T**ercio inducit ad vitandū eos quos illi reputabāt imitabiles ibi. **I**mitatores mei ꝛc. **T**erz̄ prima pars diuidit̄ in tres particulas. q̄ primo premitit fines huius doctrine. Sc̄do scribendū necessitatē ibi. **E**adem vobis ꝛc. **T**ercio necessitatis rationē ibi. **V**idete ꝛc. **I**ntentio amonitiōis est remouere fideles gētes a legalib⁹ ad que quidaz eos inducebāt. **E**t ideo dicit. **O** fratres. sc̄z per fidē. decetero. i. postq̄ vos monui vt. s̄. **G**audete in dño tm̄ non in legalib⁹ obseruatijs. **Abac. 3. Ego aut̄ in dño gaudeo ꝛ exultabo in deo iesu meo ꝛc. **E**t hoc q̄ eadē que dixi in p̄ntia non est mihi pigrū vobis scribere in absentia. **T**erba em̄ de facili transeūt sed scripta manēt. **Ecc. 38. Sapientia scribe in tpe vacuitatis ꝛc. **I**ude. 1. **D**em sollicitudinē faciēs scribēdi vobis de cōi vestra salute neesse habui scribere vobis ꝛc. **R**o. 15. **A**udacius scripsi vobis fr̄es ex p̄te tanq̄ in memoriā vos reducēs ꝛc. **E**t cā h⁹ necessitatis est q̄ insāt seductores ꝛ ideo oportet insātius veritatē scribere. **U**n̄ dicit. **V**idete. i. obfuate ꝛc. **E**t tria de his dicit. sc̄z seuciā cordis irrationabilē. **U**n̄ dicit. **C**anes. **S**lo. **N**atura canis est vt statim ex ira latret: nō ex ratione sed ex cōsuetudine. **S**ic ꝛ illi. **Esa. 56. C**anes impudentissimi nescierūt saturitatē. **I**psi pastores nescierunt intelligentiā ꝛc. **P**oc. vlti. **F**oris canes ꝛc. **S**cd̄o pet̄****